

Скоро вечір...  
Осіній лист пролітає повз мене.  
Він більше ніколи не повернеться сюди.  
Не повернусь, напевно, і я, бо навіщо?  
Моє кохання, як цей лист,  
Може упасти тільки до твоїх ніг...

Не знаю я, коли прийду сюди,  
Та залишаю після себе  
Ці квіти, що знайов в саду  
Для тебе, для тебе.

А може, завтра я прийду сюди,  
Де вітер пелюстки колише.  
Так знай, тут щастя назавжди  
Залишив я, залишив я.

Нехай холодний осінній вітер підхопить ці квіти  
І понесе до тебе.  
Але ні, краще нехай їх бере швидка холодна вода.

Не знаю я, коли прийду сюди,  
Та залишаю після себе  
Ці квіти, що знайов в саду  
Для тебе, для тебе.

А може, завтра я прийду сюди,  
Де вітер пелюстки колише.  
Так знай, тут серце назавжди  
Залишив я, залишив я.  
Залишив я, залишив я.